

Օ Ր Ա Գ Ի Ր  
Խաղաղութիւն և Դադար

ԱՄԱՐԱՆՈՑՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԸ

ԳՅԻԱՌԵԾՐՈՒ ՄԷՋ

ԹՕԳԱՏԻ ՊԱՐՏԷԶՆԵՐՆ՝ ՈՒ ԱՅԳԻՆԵՐՈՒ

Պատիւ ամառանոցներն ոչ այլ  
այց եթէ այգեստաններ, որք քա-  
հիստիային արևմտեան կողմը,  
ին ընդարձակ տարածութեան վրա  
դաշտաբաւտ հաճելի պէտպիսութեան  
ուրիշով լեռ, սար, ձոր համակ, կր-  
կի թէ բնութիւնը՝ իր այլազան պե-  
տիւնով, կամի շալլ կղած է կր-  
մասին համար:

յո՛ւ այգիտառններու մէջ՝ իբր Երկրիան միջոյ , Պոստոյ նաւերուն կը  
Երուն պաշտօնը կը կատարին ձիւ  
ներ և մեծաւ մասամբ աւանակ  
վրայ հեծած Թօթապոյին առնւ առ  
ն այգիէն քաղաք իր գործին , ի  
ն իրինն նոյն կերպով վերադառնա  
ս ապին :

նդհանրապես իւրաքանչիւր այս  
ուած է երեք մասերու: Մէկ մա  
տաէ բուն այգին, այսինքն որով  
կերը, միւս մասը՝ ծառատունը  
նոնդին ամեն կարգի պտղատու ծ  
խակ երրորդ մասը յատկապա

դիէն և բանջարեղէններու մշակութիւնը ի նոսր ուրիշ կանայքին ներքին թափառելով իրենց մշակութեան համար ալ տարած է, բայց գրեթէ ամենայնիւ ինքն իրեն զարգնուող շուշանք, որոնք կենդանիացանք բանաստեղծական գործերու

ինն աշգիւ ունի իր մասնաւոր շէն-  
ութեան համար, որուն «ալաճու-  
ն» կուտան տեղական յորժորշմաւոր  
որ առջեւ մարդագետին մը, հոկ-  
տեւած ստորաբրթախիտ ծառերով, ո-  
տոցին կը սրբե-նախի առաւօտուն  
էկեան զով ժամերուն, զգիւհու  
հը շունչին հետ կլկեր համար  
բաւախիք:

[illegible]

եկոյները՝ այլապէս ըանաստեղծաւ խորհրդաւոր կերպարանք մը կ'առնար ապեազանէեզ: Ս. Յ. արեւմտեան

ከ ሄ ገ

ան ձեր իրայ:  
 — Այո, այո: Գրեմեմ, զատակերն,  
 սաւերն, իմ խնճ զատակերն, պետք  
 որ արհամարհեն իրեն յաղբը: Ահ,  
 ստուգան աղբարէ յայսման անգիթօրէն  
 հո հորտաւեալով: Բան մը բլրած էր:—  
 — Եկէք, Լուսան, իմ եկեմէ պարտեղ  
 անիմ ձեռ: Եկէք, յուն եկեմէ  
 Հարկ եղաւ որ Ժան բաւէ զայն, ինք  
 անի գրէթէ:  
 Երբեմն, Հակոբակ անոր Հանգերուն,  
 Լուսան ինքեղեք զպատգի անոր բաշտու-  
 լէն և պարտեղ իմ զարկէ, բայց երբեմ-  
 արբը նորէն կը բանի զայն:  
 — Ո՛չ, ո՛չ, թող զիս, Ժան, թող

հոգեհոտեւ, մանկամարդ կիրք չպիտ  
 ար իր խորթ եղբայր դրաց, մտած  
 զ զի վրէժիւն իմն ազեալաւ զիւ  
 րանչուց իր ամուսինը,  
 Ժան տառկած պիտի ազգէր իրեն  
 ւմ մտածուն անմահալի էր,  
 Ի՞նչ որոշած տար...  
 Ինչու դիակին մօտ, մտնէ հայկից  
 ամառ մը, իր քրտին կ'անդրադա  
 ր զիւնը թէ կ'էն եղած մը իր հիւս  
 արցանա եղբայնիկ միջեւ լռութե  
 նուկիւնը, և կը փորձէր աշքնա  
 ինը թէ կ'էն պիտի ըլլար իր կհան  
 ալին:

ստ տխուր, աւ<sup>ա</sup>լ:  
րեմն, ինչ<sup>ո</sup> պիտի ծառայէր կեանք  
կ յիշատակ մը միայն անստոյգ թ  
ինքը այն խորհուրդին մէջ զոր յղ  
ր. Քաջիկայի խնամքին յանձնու  
յիշատակը:

Ոչ որ տեսած էր զհներդ: Ոչ որ կը

Ճանչնար։  
Այսու իր վրայ պիտի հրաւիրեք ամուսնուն ուշադրութիւնը. պիտի գոհացուներ ռաիիկանութեան հետաքրքրութիւնը, զիք պահելով Լոսանարը։  
Եւ պիտի փրկէր զայն։

Բայց այս խորհուրդը գործադրելու համար, պետք էր որ զինքը մատնող քան մը չի գտնուէր վրան:

Կայարան հասած պահուն յուզմանը մէջ, այնքան մօտ գգաւով ինքզինքը Լուանոսի մոտայն էր պայտառակը կտ չպիտի ուզէր գայնի Կասկածելի քան չի կտար անոր մէջ:

Պարպեց զբարանները, լճին ձեջ նեոեց  
ամեն ինչ որ խելացի եւ փորձառու ոտի-  
կաններու առջեւ կրնար երեւան հասնել  
էր ինքնուրիշը:

Լճին ձեջ նեոեց Ժօռժին ըը լուզէրը,  
Յիտոյ Մանա ուզողեցաւ:

Դաստիարակութիւնն արտաբերւած չէր ևս և արտաբերու-

Երևանի քաղաքացիական իրավունքների պաշտպանության  
Ծառ կարճ տևեց:  
Իրավան ու է ապացոյց չի կար երբ-  
նաապրին դէմ, բացի իր խոստովանու-  
նէնէն:  
Այսպիսի չէր սաւեր երոտեանէն:

Երբ խորհրդակցութեան սենեակը ա-  
մաննիանալով ու հարցունք ուղղուեցա-  
նոց.

«Ամբաստանեալն յանցաւոր է»

Մեծամասնութեամբ «չ պատասխանե-  
ն»:

Պետեար անպատռ արձուեալ :

Երբ գութն ելաւ դատական պատու-  
ունն, պառաւ կին մը նշմարեց սեւա-  
հաց, երկար թողով մը, որ զվէն մին-  
ւ ոտքը կը ծածկէր զայն:  
Սիրտը բարակեց: Ծանօցաւ իր մայրը:

Ժամը անորոշվեալ էր 18. 1. 1918 թ. 12. 5.

մեծ պատերազմի ջառագիտ իրողություններ  
անցում էր և՛ չընթերցիչներ մայրն անող  
ըր. Եւ երբ պատմութիւնը ընթացւ,  
կէաւ ըսաւ միայն.

— Կրնամ միշտ սիրել քեզի:

— Եւ լուրջ կ'ամուսնանայ զայն:

Ուստիս տղամարդը զայնու եւս ինչ

—Այո, մայր, և ուղեցի անձնապաշտան  
Վրայ հասան, բռնեցին զիս, և  
ից յ վեր առաղարար կը հակեն վրաս:  
—Այ մայրդ չէի՞ք մտածեր ուրեմն:  
—Չափազանց դժբախտ էի, ուժապաշտ.

—Աւանդ, իմ խնդճ ժանս, գուշակած  
ստոնք:  
Ե. ցած ձայնով, մեղմիւ, պառաւն բ—  
—Իբր տեսնե՞ս, ժան, միշտ պէտք է  
ստոյ պնդմանն եղա երեւան, քան

[illegible]



Ե անուշադուր, եւ զմէյն, մկրատ, ամեյն  
 շրջայ, զանգաղ: Ծխարտայ, սկսաւի տուր  
 անիկ, Քէնիքս: արիօզա, արխածն: Կոճակն  
 քիթն եւ բուրջ: Սեղանին ուկարտ արիարտ  
 եւակ գործարանաց հետ: Ամենէն յիսրա ձա  
 գոն կրնան մնալ: Ընդարձակ գործառնու  
 եւն հիշը կը խախտուին: Երջալուրդեայ մե  
 ՍԱԿՅԱՅԻՆԻՍԻՍԻՍ, ԶԵՈՒՆ. 1928 թ.

«... Կառման միտո, պիտի զարգանա՝ նաև առևտրային, և զգնի, միտա, ամփոփ, առիթ, արժան է քրիչ ժամացրի, խանդի, շնչի, գազակ, ծխախոտի, փակտի ուտի, հաշվելու, տիկնապ գալառա՛նի,՝ նաև, այժմիկի, ֆինիրա, արգելա, արխածո, 4ոսմա, զենք, Խաչապուրի, Գլչա, Կնիկողու ժամկերի զոր, և բուրջ Սեղանի սպառ ախառ,՝ Թղթալի չափարի, Թուփը և թղթան է ամբիխան զոր, արհամարհան զո՛ւ մենքի խիտ ձա՛լում է, ամենքն Թափի հառաքարան զո՛ւ կրնա յ՛նալ: Եղարժակ գործուն,՝ Խի՛րն ցուառալ մեռա Յամաթարի կերքը շուռ և մըշ ի կատարելի կռախալ, Երեսուն և՛:

Պարամակ զոդընքրու ապառիկ ալ լը տրուի: ՍԱՅԱԿՈՒԲԻԿԵՆ ԶԳԱՅ: 1028 20-42

